

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U TREBINJU

Broj predmeta: 95 0 K 069325 21 Kpp
Trebinje, 10.02.2021. godine

Osnovni sud u Trebinju, po sudiji Bojani Rikalo, kao sudiji za prethodni postupak, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenog Marka Zvijer sina Ranka, iz Bileće, Ul. Moma Kpora broj 11, zbog krivičnog djela Protivpravno lišenje slobode iz člana 143. Krivičnog zakonika Republike Srpske u sticaju sa krivičnim djelom Tjelesna povreda iz člana 131. Krivičnog zakonika Republike Srpske, a sve u vezi sa članom 37. i članom 56. istog zakonika, postupajući po prijedlogu Okružnog javnog tužilaštva u Trebinju broj: T16 0 KT 0011602 21 od 10.02.2021. godine, radi određivanja pritvora prema osumnjičenom Marku Zvijer, nakon saslušanja osumnjičenog, dana 10.02.2021. godine, donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Odbija se prijedlog Okružnog javnog tužilaštva u Trebinju broj: T16 0 KT 0011602 21 od 10.02.2021. godine, radi određivanja pritvora prema osumnjičenom Marku Zvijer sinu Ranka i Milijanke, rođene Pavić, rođenog 01.12.2000. godine u Trebinju, JMBG: 0112000154213, nastanjenom u Bileći, na adresi Ul. Moma Kpora br. 11, Srbin, državljanin RS – BiH, lišenog slobode dana **08.02.2021. godine u 09,30 časova.**

Osumnjičeni Marko Zvijer, sin Ranka, ima se odmah pustiti na slobodu.

O b r a z l o ž e n j e

Okružno javno tužilaštvo u Trebinju je podnijelo ovom sudu prijedlog za određivanje pritvora protiv osumnjičenog Marka Zvijer, sina Ranka, zbog osnovane sumnje da je počinio krivično djelo Protivpravno lišenje slobode iz člana 143. Krivičnog zakonika Republike Srpske u sticaju sa krivičnim djelom Tjelesna povreda iz člana 131. Krivičnog zakonika Republike Srpske, a sve u vezi sa članom 37. i članom 56. istog zakonika. Pritvor se predlaže iz razloga predviđenih u članu 197. stav 1.tačka b. ZKP-a RS.

U prijedlogu je pored ostalog navedeno da postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni Marko Zvijer, zajedno sa Željkom Vujovićem počinio krivično djelo Protivpravno lišenje slobode iz člana 143. Krivičnog zakonika Republike Srpske u sticaju sa krivičnim djelom Tjelesna povreda iz člana 131. Krivičnog zakonika Republike Srpske, a sve u vezi sa članom 37. i članom 56. istog zakonika. U prijedlogu se predlaže da se na osnovu člana 197. stav 1. tačka b. ZKP RS osumnjičenom Marku Zvijer odredi pritvor jer iz svih prikupljenih dokaza proizilazi osnovana bojazan da će osumnjičeni uništiti, sakriti, izmijeniti ili falsifikovati dokaze ili tragove važne za krivični postupak, kao i da postoje naročite okolnosti koje ukazuju da će ometati krivični postupak uticajem na saučesnike, a potom i na svjedoke ili prikrivače počinjenih krivičnih djela. U prijedlogu se dalje navodi da postoje naročite okolnosti koje ukazuju, da ukoliko bi se isti pustio na slobodu i vratio u mjesto prebivališta u Bileću, da bi mogao vršiti uticaj na saučesnika Željka Vujovića, koji se nalazi u bjekstvu, kao i na mldb. Aleksandra Vujovića u odnosu na kojeg je krivični postupak razdvojen, a isti se nalazi na slobodi odnosno živi u Bileći, gdje živi i osumnjičeni Marko Zvijer. U prijedlogu se dalje

ističe da bi osumnjičeni takođe mogao vršiti uticaj i na svjedoke Miloša Dunđera iz Bileće, koji bi kao svjedok mogao imati neposredna saznanja o kritičnom događaju, a isti do sada nije saslušan. Takođe svjedok Miloš Milošević je bio sa oštećenim Miloševićem i Bojanom Grubačićem za stolom u klubu „Jazbina“ i bio je očevic kada je mldb. Aleksandar Vujović oborio i polupao im piće za stolom, ničim izazvan, a koji svjedok takođe živi u Bileći i do sada nije davao izjavu. Osumnjičeni Marko Zvijer bi mogao vršiti uticaj i na svjedoka Milićević Predraga koji je kao svjedok prijavio događaj, koji takođe živi u Bileći. Imajući u vidu sve navedeno, nesporno je da postoje naročite okolnosti koje ukazuju da bi osumnjičeni Marko Zvijer mogao ometati krivični postupak, uticajem na svjedoke koji do sada nisu saslušani, a obzirom da isti žive u Bileći gdje živi i osumnjičeni. Bileća je malo mjesto i uglavnom sve svi međusobno poznaju, te puštanjem na slobodu, osumnjičeni bi mogao uništiti, sakriti, izmijeniti ili falsifikovati dokaze ili tragove važne za krivični postupak.

Izjašnjavajući se o razlozima na predloženi pritvor, branilac osumnjičenog, advokat Branko Karadeglić iz Čapljine je istakao: Potvrđujemo da smo dobili prijedlog za određivanje pritvora za osumnjičenog i čudi nas da tužilac u prijedlogu za određivanje pritvora ne navodi potpunu pravnu kvalifikaciju krivičnih djela koja se mom branjeniku stavljaju na teret a posebno kade od iste zavisi i odbrana osumnjičenog. Odbrana predlaže da se prijedlog tužioca za određivanje pritvora odbije kao neosnovan a osumnjičeni odmah pusti na slobodu, a sve na osnovu sljedećeg:

Naime, ne samo kada izgovaramo i procesno koristimo riječ „pritvor“ već i u situaciji samog poimanja riječi „pritvor“ traži od sviju nas bez obzira na kojoj smo strani tužioci, branioci, sudije, opreznost. Zašto traži opreznost? To što na tu opreznost ukazuje sam zakonodavac kome za pritvor u odr. čl. 196. stav 1. ZKP RS kaže da pritvor nije pravilo već izuzetak koji se uvodi u život osumnjičenog samo onda kada se isti cilj ne može postići nekim drugim mjerama. Ovaj stav zakonodavca afirmišu i odredbe čl. 5 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekst EKLJP).

Naime, prilikom odlučivanja suda sudski organ mora biti svjestan da je lišavanje slobode nasuprot pravu na slobodu i sigurnost kao osnovnom ljudskom pravu, ULTIMA RATIO, te da mjere zabrane moraju biti upotrebljene ako se može postići isti cilj kao kod pritvora (odluka Ustavnog suda BiH 1445/16 od 28.4.2016. godine).

Pored svega gora navedenog odbrana smatra da ne postoje ni opšti ni posebni uslovi za određivanje pritvora protiv osumnjičenog.

Naime, opšti uslov za određivanje pritvora protiv osumnjičenog je da postoji osnovana sumnja da je neko lice učinilo krivično djelo. Šta je osnovana sumnja to proizilazi iz odredaba člana 20 stav 1. tačka lj ZKP RS gdje stoji da je osnovana sumnja veći stepen sumnje zasnovana prikupljenim dokazima koji upućuju na zaključak da je izvršeno krivično djelo. Smatramo da se ovdje uopšte ne može govoriti ne samo o postojanju višega stepena sumnje nego nema ni osnova sumnje da je izvršeno krivično djelo tjelesne povrede iz čl. 131. KZRS, mada je tužilac prilikom saslušanja osumnjičenog ovu pravnu kvalifikaciju postavio kao krivično djelo iz člana 131 bez navodjenja stava i to proizilazi iz zapisnika o ispitivanju osumnjičenog od 09.02.2021. godine. Kada je u pitanju ovo krivično djelo tužilac ne nudi ama baš ni jedan dokaz da je ovo krivično djelo izvršio osumnjičeni i to ne potvrđuje niko od saslušanih svjedoka, ni oštećeni Milošević Dušan, svjedoci Bojan Grubačić, Stefan Tabaković i Miloš Batinić.

Što se tiče krivičnog djela iz čl. 143 KZRS gdje se tužilac takođe ne opredjeljuje za potpunu pravnu kvalifikaciju, ne navodeći koji stav ovog krivičnog djela je u pitanju. kada je u pitanju ovo krivično djelo tužilac se poziva na saizvršilaštvo mog branjenika i Vujović Željka. S tim

da prijedlog zanemaruje da saizvršilaštvo traži zajedničku odluku o djelu i u objektivnom i u subjektivnom smislu. Dakle, da su svi saizvršiocu učestvovali u radnji izvršenja krivičnog djela Protivpravnog lišenja slobode odnosno da kod svih saizvršilaca, kada je u pitanju subjektivni uslov, mora postojati svijest o zajedničkoj saradnji što je obično dogovor prije izvršenja krivičnog djela. U prijedlogu za određivanje pritvora tužilac ne nudi nijedan dokaz o ovoj objektivnoj i subjektivnoj komponenti saizvršilaštva. Naprotiv, iz provedenih dokaza je vidljivo da se moj branjenik protivio tome šta je urađeno sa Milošević Dušanom ubacivanjem u gepek vozila, tako svjedoci navode Stefan Tabaković kaže da je osumnjičeni kada je na snimku vidio gdje se nalazi oštećeni pred njim rekao: "Bato, gdje si, šta to radiš, jebem ti mater, Zverka je. ", Svjedok Bojan Grubačić navodi da mu je, dok su razgovarali o svemu šta se bez potrebe dešava, osumnjičeni rekao kao što si dao da ga ubace u gepek, jer je ovaj svjedok bio zajedno sa Milošević Dušanom. Iz svega ovoga što smo vam naveli apsolutno ne proizilazi saizvršilaštvo odnosno postojanje objektivne i subjektivne komponente. ovo krivično djelo je trajno krivično djelo u formalnom smislu i ono je izvršeno časnim sude, oduzimanjem slobode, a to je momenat stavljanja oštećenog Milošević Dušana u gepek od vozila Vujović Željka, što tužilac osumnjičenom i ne stavlja na teret. ovo krivično djelo u materijalnom smislu traje dok se održava protivpravno stanje u čemu ponovo moj branjenik ne učestvuje niti mu se to stavlja na teret od bilo koga, pa ni od oštećenog. Dakle, na osnovu svega gore navedenog odbrana smatra da ne postoji osnovana sumnja da je osumnjičeni učestvovao u izvršenju krivičnih djela koja mu se stavljaju na teret.

Što se tiče posebnih uslova za određivanje pritvora moramo voditi računa da je uslov za uredjivnje pritvora predložen u čl.197.stav 1. tačka b ZKP RS isključivo mjera za uspješno vođenje krivičnog postupka i u tom pravcu ovaj zakonski razlog moramo cijeniti. Dakle, mora se raditi o koluzionoj opasnosti, od lat. riječi *coludere* što znači „šurovati sa nekim“. Medjutim, za postojanje koluzione opasnosti mora postojati osnovana bojazan da će osumnjičeni uništiti tragove krivičnog djela i ta osnovana bojazan mora biti konkretizovana, a ne da je moguća, jer bi u tom slučaju ovaj pritvor bio nefakultativan već obavezan. Ne samo da tužilac ne nudi nikakav dokaz u pravcu postojanja konkretnih dokaza o postojanju osnovane bojazni već priroda krivičnog djela je takva da tragova ovog krivičnog djela mimo onih što su navedeni u zapisniku sa uvidjaja nema, a ono što je navedeno u zapisniku sa uvidjaja je obezbijedjeno u ovom postupku tako da ne postoji ama baš nijedan konkretan razlog da će moj branjenik uništiti ove tragove.

Takođe tužilac ne nudi nijedan dokaz da će osumnjičeni sakriti, izmijeniti ili falsifikovati dokaze, što je nemoguće u ovakvoj procesnoj situaciji kada se dokazi nalaze kod tužioca, prije svega mislim na izjave neposrednih očevidaca ovog događaja.

Takođe, tužilac ne nudi nijedan dokaz o postojanju naročitih okolnosti da će osumnjičeni ometati krivični postupak. Ove okolnosti moraju biti konkretno egzistentne i obrazložene, s tim da nije dovoljno pozivanje samo na zakonske formulacije.

Dakle, tužilaštvo ne nudi objektivne, konkretne i argumentovane radnje kroz postupke osumnjičenog da će ometati krivični postupak. Radi se o goloj pretpostavci tužioca bez konkretnih okolnosti čak i u situaciji da pojedini svjedoci nisu ispitani Ustavni sud BiH ne dozvoljava da je to okolnost da će osumnjičeni uticati na te svjedoke bez postojanja konkretnih okolnosti i dokaza u tom pravcu.

Molimo sud da pored navedenog vodi računa da je moj branjenik mlad čovjek, student koji ima zakazane ispite u ovom mjesecu 15.,16.,18. na fakultetu kriminalistike u Banja Luci i da bi odredjivanje pritvora, a kako smo naprijed naveli bez ikakvih razloga veoma štetno uticalo na učenje i polaganje ispita od strane osumnjičenog.

Na kraju, časnim sude, ne smijemo dozvoliti i prihvatiti da nam policija tumači zakon, jer je to jedino posao suda, u protivnom pljujemo na našu struku i poričemo da je pravo nauka.

Osumnjičeni Marko Zvijer je izjavio da je saglasan u svemu što je na današnjem ročištu istakao njegov branilac i da nema šta dodati. Takođe izjavljuje da će se odazivati uredno na pozive suda i drugih organa BiH.

Osumnjičeni se upozorava da je obavezan obavještavati sud o svakoj promjeni adrese, ukoliko mu sud ne odredi pritvor.

Okružni javni tužilac Bojana Marković je izjavila da u cjelosti ostaje kod podnesenog prijedloga za određivanje pritvora protiv osumnjičenog Marka Zvijer, a iz razloga iz čl. 197. stav 1. tačka b. ZKP-a kako je to u obrazloženom prijedlogu i navedeno.

Iz spisa predmeta i prikupljenih dokaza, koji se nalaze u spisu, proizilazi da postoji osnovni odnosno opšti uslov za određivanje pritvora, a koji se sastoji u postojanju osnovane sumnje da je osumnjičeni Marko Zvijer učinio krivično djelo Protivpravno lišenje slobode iz člana 143. Krivičnog zakonika Republike Srpske u sticaju sa krivičnim djelom Tjelesna povreda iz člana 131. Krivičnog zakonika Republike Srpske, a sve u vezi sa članom 37. i članom 56. istog zakonika. Međutim, postojanje opšteg uslova za određivanje pritvora nije dovoljno, jer uz njega mora postojati barem jedan od posebnih uslova za određivanje pritvora, propisan odredbom člana 197. tačka a) do g) Zakona o krivičnom postupku RS.

Po mišljenju ovog suda, prijedlog tužioca da se osumnjičenom odredi pritvor iz razloga što bi osumnjičeni boravkom na slobodi ometao krivični postupak uticajem na saučesnike, a potom i na svjedoke, kao i zbog toga što bi puštanjem na slobodu mogao uništiti, sakriti, izmijeniti ili falsifikovati dokaze ili tragove važne za ovaj krivični postupak, nije osnovan.

Činjenice navedene u prijedlogu nisu konkretizovane i ne ukazuju na to da je osumnjičeni lično ili indirektno pokušao da izvrši uticaj na saučesnike ili svjedoke. Naime, samo postojanje pretpostavki da bi takvo postupanje osumnjičenog bilo moguće, nije samo po sebi dovoljno, jer sud ne može samo da pretpostavi takvu mogućnost, već mora da ima argumente da postoje neke objektivne okolnosti ili konkretne i argumentovane radnje i postupci, koji bi bili valjan pravni osnov za određivanje pritvora u konkretnom slučaju. Tužilaštvo s tim u vezi, nije predložilo niti izvelo bilo kakve dokaze, niti je navelo argumentovane činjenice na osnovu kojih bi sud mogao zaključiti da će osumnjičeni ometati istragu uticajem na svjedoke ili saučesnike.

Da bi sud smatrao da postoje naročite okolnosti, na koje se tužilaštvo poziva u prijedlogu, potrebno je, dakle, navesti konkretne činjenice koje pokazuju da je osumnjičeni već pokušao uticati na određenog svjedoka, neposredno ili putem drugih lica i tome slično. Nije dovoljno navesti samo da bi neko vršio uticaj na svjedoka, samo zato što je kritične noći bio očevidac i zato što je sam po sebi svjedok i ima neposredna saznanja o kritičnom događaju. Nije dovoljno takođe navesti da su neki svjedoci saslušani, a neki nisu, jer u svakom krivičnom postupku postoji veći ili manji broj svjedoka i uvijek neki jesu, a neki nisu saslušani, ali takve činjenice ne ukazuju na to da je osumnjičeni bar pokušao uticati na svjedoke i saučesnike.

Činjenica da osumnjičeni i svjedoci žive u Bileći, koja je mala sredina gdje se svi uglavnom međusobno poznaju, nije sama po sebi dovoljna i ne upućuje na zaključak da bi zbog toga moglo doći do uticaja na svjedoke i saučesnike, niti do uništavanja, sakrivanja ili falsifikovanja dokaza, kao ni tragova važnih za ovaj krivični postupak. Život u maloj sredini u

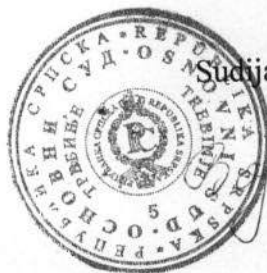
svakom slučaju ne opravdava određivanje pritvora zbog uticaja na svjedoke, ukoliko nema jasnih i konkretnih činjenica na kojima se zasniva bojazan da bi takav uticaj mogao biti izvršen odnosno osnovan.

Iz prikupljenih dokaza, nije moguće izvesti zaključak da postoji osnovana sumnja, niti naročite okolnosti koje ukazuju da bi osumnjičeni mogao ometanjem postupka uticati na saučesnike i svjedoke niti puštanjem na slobodu uništiti, sakriti, izmijeniti ili falsifikovati dokaze ili tragove važne za ovaj postupak.

Kod takvog stanja stvari, a po ocjeni ovog suda, neprihvatljiv je prijedlog tužioca za određivanju pritvora prema osumnjičenom Marku Zvijer, zbog čega je odlučeno kao u izreci ovog rješenja, a u skladu sa odredbom člana 197. stav 1. tačka a, člana 199. i člana 204. stav 7. Zakona o krivičnom postupku RS.

PRAVNA POUKA

Protiv ovog rješenja, Okružno javno tužilaštvo u Trebinju može uložiti žalbu vijeću ovog suda, u roku od tri dana od dana prijema rješenja. Žalba ne zadržava izvršenje ovog rješenja.

Sudija za prethodni postupak
Bojana Rikalo

Bojana Rikalo